

fige Fattigunderstøttelse (Kjær: Maa jeg bede om Ordet!) — ja, da i alt Fald Understøttelse eller et Bidrag; jeg vil som sagt ikke bruge det Udtryk Fattigunderstøttelse, skjøndt jeg kunde være fristet dertil, men vi mene, at der kunde nemt ske Misbrug paa den Maade, idet Sogneraadene vare mest tilbøjelige til at anbefale dem, som de fandt mest trængte dertil. Det ærede Medlem her tæt ved (Kjær) tog mig vist mit Udtryk meget ilde op, men han vil vistnok indrømme, at det danske Folk er et meget godmodigt og blødt Folk; selv det ærede Medlem afviger i Virkeligheden ikke saa meget fra den almindelige danske Egenskab, Blødhed og Godmodighed og almindelig Velvillie, og det er især, naar man erindrer denne Egenskab, at det forekommer os ikke saa unaturligt, at et saadant Sogneraad tidt kunde unde en Mand lidt, naar det fandt, at han trængte dertil, og kunde unde ham det, naar han blot behandlede sin Eod godt; men det er ikke Meningen hermed; Meningen er netop, at det skal anvendes til Præmier for noget ganske Fortrinligt og Exemplar, der kunne være af Interesse for hele den almindelige Udvikling, og det er det Hensyn, som har gjort, at vi paa det Indstændigste maa fraraade det Forslag, her er stillet. Sex Medlemmer af Udvalget og deriblandt jeg selv have troet, at Bevillingen muligvis ikke burde benyttes, naar den — saaledes som nu anført — blev knyttet til de kommunale Autoriteter, til Sogneraadenes Erklæring. Med Hensyn til Forslaget om Skovplantnings Fremme ere vi gaaede ind paa Ministerens Forslag om at forhøje Summen med 2,000 Rd. Der foreligger allerede saa godt et Resultat, at der vistnok er Grund dertil, saameget mere som det Bidrag, Hedeselskabet har faaet fra det Glasfenske Fideikommiss, snart er opbrugt, saaledes at det ikke blot ikke kan udvide sin Virksomhed, men maa indskrænke den, hvis det ikke faar en større Understøttelse end hidtil fra Statens Side. Det er ikke Noget, man giver Private; thi Hedeselskabet veileder kun, det opretter Plante-skoler, hvor det er muligt for Private at faae Planter; vi have troet, at vi ikke burde nære dernæst Frygt, vi ellers nære for, at man svækker

privat Virksomhed ved saaledes at gribe ind. Naar vi se, at der er Meningsforskjellighed i Udvalget angaaende Skovplantnings Fremme og Engvandingarlæg, da ligger Meningsforskjelligheden deri, at Nogle have frygtet for, at i Genhold til den Fremgangsmaade, der tidligere har været fulgt, skulle disse Penge, der bleve givne til Engvandingarlæg, ikke bruges til at fremstunde Privatvirksomhed, men til at hjælpe den private Virksomhed i den Retning, som ofte sker, til Understøttelse af private Selskaber med Hensyn til Planer og deslige, som dog selv gjøre sig en betydelig Fordel deraf, og som derfor fornøftigvis maa antages at ville være villige til selv at betale. Ogsaa er der blevet gjort opmærksom paa, at der er den Forskjel, at Skovplantning er Noget, som først giver Fordel langt henne i Tiden, medens derimod Engvandingarlæg ere Foranstaltninger, ved hvilke Fordelen ligger meget nær, ja, endog i kort Tid gjør sig gjældende i overordentlig Grad, saa at man har ment, at det var mindre nødvendigt at give saadan Understøttelse dertil. Naar Andre af os have troet at burde gaa med den høitærede Minister og den ærede Forslagsstiller, har det været, fordi vi forudsætte, at naar der er Spørgsmaal om saadanne Statsbidrag, ville de ikke blive anvendte som Tilskud til private Selskaber, men til Opmuntringer, f. Ex. Veiledning navnlig ved at foretage større Planer, der tidt kunne interessere store Strækninger, Kommuner, ja hele Befolkninger, men hvor det er umuligt at oprette saadanne Associationer, og hvor det Hele, som sker, egentlig kun er en Projektering, der ikke foregriber de senere fornødne Opoffelser af de Private; men, som sagt, vi ere kun 6 Medlemmer, der ere gaaede med Ministeren. Der er endnu et Forslag, der hører her hen, nemlig Forslaget under Nr. 32, der angaar et Beløb til Husflidens Fremme. Uagtet den høitærede Minister ikke har foreslaaet Noget her, have vi dog troet at burde medtage her,

Rettelser.